

Arrest

nr. 118 087 van 30 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2013 heeft ingediend de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 augustus 2013 houdende nietigverklaring van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekster, die van Kameroenese nationaliteit is, komt op 8 augustus 2013 aan op de nationale luchthaven te Zaventem, komende vanuit Yaounde met vluchtnummer SN369. De verzoekster was in het bezit van een visum kort verblijf afgeleverd door de Belgische ambassade te Yaounde en geldig van 8 augustus 2013 tot 22 september 2013, voor een duur van 30 dagen.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 8 augustus 2013, op basis van de vaststellingen die werden gedaan door de politiediensten, een beslissing tot terugdrijving alsook een beslissing tot nietigverklaring van het visum. De verzoekster dient op 20 augustus 2013 tegen deze beide beslissingen een enige vordering tot

schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt de genoemde vordering bij arrest nr. 108.333 van 20 augustus 2013.

Bij onderhavig beroep vordert de verzoekster de nietigverklaring van de beslissing van 8 augustus 2013 houdende de nietigverklaring van een visum.

2. Over de rechtspleging

De verzoekster heeft de Raad overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tijdig in kennis gesteld van het feit dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. De procedure verloopt dienvolgens conform artikel 39/81, eerste lid van de genoemde wet van 15 december 1980.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient desnoods ambtshalve te onderzoeken of het beroep op ontvankelijke wijze is ingediend.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 21 augustus 2013 zonder verzet is vertrokken naar haar land van herkomst. De Raad stelt dan ook vast dat het onderhavige verzoekschrift, waarin het belang bij het beroep niet wordt verduidelijkt, is ingediend nadat de verzoekster reeds naar haar land van herkomst is teruggedreven. Ter terechtzitting merkt de advocaat van de verzoekster op dat haar cliënt vrijwillig is teruggekeerd naar haar land van herkomst.

Ook al bestaat er in het algemeen geen verplichting om in het verzoekschrift het belang bij het beroep toe te lichten, meent de Raad dat het aan de verzoekster in de gegeven omstandigheden toekwam om ten laatste ter terechtzitting te verduidelijken waarom zij, na een vrijwillige terugkeer naar haar land van herkomst, nog een voldoende belang heeft bij het onderhavige beroep.

De bestreden beslissing houdt de nietigverklaring in van een visum type C dat aan de verzoekster door de Belgische diplomatieke diensten te Yaounde werd toegekend met het oog op een reis van professionele aard. Het visum was geldig voor dertig dagen, in de periode 8 augustus 2013 – 22 september 2013. Door na de intrekking van het visum vrijwillig terug te keren naar het land van herkomst, maakt de verzoekster het zelf quasi onmogelijk om haar oorspronkelijke reisplannen om professionele redenen nog te verwezenlijken.

Dergelijke omstandigheid maakt dat van de verzoekster, ook al zijn tijdelijke beslissingen op zich niet van het annulatiecontentieux van de Raad uitgesloten, verwacht wordt dat zij toelicht in welke mate de thans bestreden beslissing haar nog dermate grieft derwijze dat zij er een beroep tegen wil indienen en dat zij tevens aanduidt welk concreet voordeel de eventuele vernietiging haar nog kan opleveren. De Raad stelt immers vast dat de verzoekster zich, door vrijwillig terug te keren, zelf heeft onderworpen aan de veruitwendiging van de benadeling die de thans bestreden beslissing haar toebracht. Daarnaast zal een vernietiging van de thans bestreden beslissing niet tot gevolg hebben dat de verzoekster het herwonnen visum kan aanwenden om alsnog het Rijk binnen te komen aangezien het visum verstreek op 22 september 2013.

Ter terechtzitting merkt de advocaat van de verzoekster op dat verzoekster een zakenvrouw is die er belang bij heeft de nietigverklaring van de beslissing te bekomen zodat zij haar zakelijke contacten binnen Europa kan verderzetten, zonder dat zij het risico loopt om telkenmale te worden geconfronteerd met deze vernietigingsgrond. De bestreden beslissing zou de toekomstige visumverkrijging bemoeilijken.

Met dergelijke uiteenzetting maakt de verzoekende partij echter niet de rechtstreekse band met de thans bestreden beslissing duidelijk. De Raad wijst er op dat het beoogde voordeel rechtstreeks moet voortvloeien uit de vernietiging van de aangevochten beslissing. Waar de verzoekende partij stelt dat zij in de toekomst nog terug wil komen naar Europa om zaken te doen zonder met deze vernietigingsgrond te worden geconfronteerd, maakt dit een hypothetisch en een niet rechtstreeks belang uit. De vernietiging van de thans bestreden beslissing, die op zich de nietigverklaring van een visum type C voor één maand betreft, geeft de verzoekster immers geen vrijgeleide inzake enige toekomstige visumaanvraag. Ook met de loutere bewering dat de bestreden beslissing het moeilijk zou maken om in de toekomst nog een visum te bekomen, wordt geen daadwekelijk belang aangetoond. Dergelijk hypothetisch belang volstaat niet.

Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat de verzoekster niet aantoont over het rechtens vereiste belang te beschikken.

Het beroep is dienvolgens onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

C. DE GROOTE